

Generalized results of information of literature and long-term experience of systematic supervisions of specialists of this type after people senior and preklonnykh years, which are engaged in a physical culture.

Key words: a grown man population, method of employments, influencing, is on an organism.

Отримано 13.10.2009

УДК 37.091.39

Г. А. Усов

*викладач, Кам'янець-Подільський національний університет
імені Івана Огієнка*

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ПЕДАГОГІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГА

Стаття присвячена впровадженню нових та перспективних технологій навчання, зокрема інформаційно-комунікаційним технологіям навчання у педагогічній діяльності педагога.

Ключові слова: інформаційно-комунікаційні технології навчання, комп'ютеризації освіти, інформаційна культура.

Постановка проблеми. Перебудови у сучасній системі освіти включають в себе впровадження нових та перспективних технологій навчання. Найбільш вагому частину в цих технологіях несуть інформаційні технології навчання. Основний напрямок використання нових інформаційних технологій навчання базуються на можливостях сучасної комп'ютерної техніки.

Нині розроблено багато різних методик впровадження комп'ютерів у навчальний процес, деякі з них практично використовуються в поєднанні із своїми програмними продуктами.

Проблема комп'ютеризації освіти торкається не тільки студентів – як суб'єкту навчання, а й викладачів – як вони володіють новими методиками. Мова йде про зміну змісту освіти, про оволодіння інформаційною культурою, під якою розуміємо одну із складових загальної культури, що по суті є вищим проявом освіченості, в тому числі й особисті якості людини, її професійна компетентність.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасна позиція провідних психологів і педагогів (О.К. Тихомиров, Е.И. Машбиц, В.В. Рубцов, Б.С. Гершунський та ін.) полягає в тому, що ЕОМ розглядається не тільки як засіб обробки інформації, але і як засіб впливу на психіку людини. Комп'ютеризація в загальному соціальному розумінні повинна зробити працю людини більш продуктивною, підвищити її творчий зміст, сприяти всебічному розвитку особистості [1, 2, 6].

Мета та завдання дослідження. Введення ЕОМ в конкретний предмет педагогічного вузу ставить перед фахівцями такі питання:

1. Як потрібно застосовувати ЕОМ, які принципи, підходи, особливості її впровадження у навчальний процес?
2. Яке вимагається при цьому апаратне забезпечення: чи відповідає вимогам педагогічних принципів сучасна техніка?
3. Чи буде втілення ЕОМ каталізатором пізнавальної діяльності і як це впливатиме на навчальний предмет?

4. Студент, майбутній фахівець, що повинен втілювати в життя нові інформаційні технології навчання, повинен бути переконаним в перевагах, які дає застосування ЕОМ.

Мета загальної підготовки – дати викладачам наперед уявлення про місце й роль комп'ютерів у школі, розкрити психолого-педагогічні особливості використання ЕОМ для розв'язання різноманітних дидактичних та виховних завдань. У процесі цієї підготовки педагоги знайомляться з новою галуззю науки – «Педагогічною інформатикою». Остання суміжна з психолого-педагогічними дисциплінами, інформатикою і обчислювальною технікою

Обговорення результатів дослідження. Умови, які створюються за допомогою комп'ютера, повинні сприяти формуванню мислення тих, хто навчається, орієнтувати їх на пошук системних зв'язків і закономірностей. Комп'ютер, є потужним засобом надання допомоги в розумінні багатьох явищ і закономірностей, проте потрібно пам'ятати, що він неминуче поневолює розум, який розпоряджається лише набором завчених фактів і навичок.

Дійсно ефективним можна вважати лише таке комп'ютерне навчання, при якому забезпечуються можливості для формування мислення студентів або учнів. При цьому потрібно ще досліджувати закономірності самого комп'ютерного мислення. Ясно тільки те, що мислення, яке формується і діє за допомогою такого засобу, як комп'ютер, дещо відрізняється від мислення за допомогою, наприклад, звичного друкованого тексту або просто технічного засобу.

Проблеми комп'ютеризації навчання, не зводяться до масового виробництва комп'ютерів і впровадження їх в існуючий навчальний процес. Зміна засобів навчання, як, зрештою, зміна в будь-якій ланці дидактичної системи, неминуче призводить до перебудови всієї цієї системи. Використання обчислювальної техніки розширює можливості людини. Проте вона є лише інструментом, знаряддям розв'язання задач, і її застосування не повинне перетворюватись у самоціль, моду або формальний захід [7, с. 62].

Необхідно, перш за все, визначити конкретну мету і зміст навчання в комп'ютерному варіанті. І якщо виявиться, що мета може бути досягнута за допомогою традиційних, надійних, звичних для викладача і учнів засобів, то краще за все звернутися саме до них. Для комп'ютерного навчання доцільно відбирати тільки той зміст, розгортання і засвоєння якого не може обійтись без ЕОМ.

Не викликає сумніву той факт, що перш ніж приступити до моделювання навчального процесу нового типу, слід проаналізувати і оцінити ту чи іншу частину окремо для наступного зіставлення даних цього аналізу з висунутими гіпотезами і результатами експериментального дослідження. Виходячи з цього твердження, завданням даного розділу повинно стати обговорення різних видів і форм автоматизованого навчання. До різновидів автоматизованого навчання можна віднести інструктивне, проблемне, імітаційне і евристичне навчання.

Призначення інструктивного навчання полягає у формуванні в учня свого роду інформаційної бази, а також діяльності на алгоритмічній основі. Інструктивне навчання може бути багатоелементним, до якого належать різні сполучення інструктажу, тренування, консультації і контролю. Те ж саме стосується й інших видів навчання. Зокрема, при імітаційному навчанні передбачаються моделювання, тренування, консультації, контроль. Проблемне навчання, завданням якого є формування діяльності на рівні алгоритмів, а також евристики, припускає сполучення тренування, гри, алгоритмізації, консультації, контролю. Що стосується евристичного навчання, яке ставить за мету формування творчих

основ, здібностей до самоорганізації і самовдосконалення, то тут можуть бути реалізовані всі вищеописані елементи, за винятком інструктажу.

Висновки. Узагальнивши сучасні уявлення про можливості комп'ютеризації освіти, можна виявити такі чотири напрями використання комп'ютерів:

- 1) комп'ютер як об'єкт вивчення;
- 2) комп'ютер як засіб навчання;
- 3) комп'ютер як складова частина системи управління народною освітою;
- 4) комп'ютер як елемент методики наукових досліджень.

Отже, узагальнюючи сказане можна зробити висновок, що впровадження комп'ютерної техніки в навчальний процес вищої школи дає можливість майбутнім спеціалістам розширювати свої можливості, спонукає до активної навчальної діяльності, є гарним засобом активізації пізнавальної діяльності, дає можливість з цікавістю вивчати будь-які предмети. Хоча може виникнути ряд проблем з комп'ютеризацією навчання у вищій школі:

- небажання переходу викладачів до інновацій в системі навчання;
- закоренілі погляди «старе надійне і краще за нове»;
- недостатнє забезпечення навчальними програмами;
- недостатня матеріальна база.

Водночас педагоги повинні враховувати й негативні моменти. Передусім робота з комп'ютером швидко стомлює учнів, може погано впливати на зір або навіть призводити до розладу нервової системи. Комп'ютеризоване навчання не розвиває здатності учнів чітко й образно висловлювати свої думки, істотно обмежує можливості усного мовлення, формуючи логіку мислення на шкоду збагаченню емоційної сфери.

Хоча на даний час впровадження комп'ютера в навчальний процес набуло популяризації, але інформатика і обчислювальна техніка свідчать про те, що спілкування «людина-людина» залишається переважаючим засобом, тобто комп'ютеризація не пригнічує, а розкріпачує особистість.

Список використаних джерел:

1. Гершунский Б.С. Компьютеризация в сфере образования: проблемы и перспективы. – М.: Педагогика, 1987. – 263 с.
2. Глушков В.М., Довгялло А.М., Машбиц Е.И. и др. Основные проблемы использования вычислительной техники в учебном процессе // Применение ЭВМ в учебном процессе: Сб. докл. научн.-технич. сем. / Под ред. А.И. Берга. – М.: Сов. радио, 1969. – С. 7-34.
3. Даценко І.І., Габович Р.Д., Йонда М.Є. Умови праці з комп'ютером і їх оптимізація: Науково практичне видання. – Львів, 1998. – 40 с.
4. Лапін В. М. Безпека життєдіяльності людини: Навч. посіб. – 3-є вид., стер. – Л.: Львівськ. банк. коледж; К.: Т-во «Знання», КОО, 2000. – 186 с.
5. Основи нових інформаційних технологій навчання: Посібник для вчителів / Авт. кол.; За ред. Ю.І. Машбиця / Інститут психології ім. Г.С. Костюка АПН України. – К.: ІЗМН, 1997. – 264 с.
6. Рубцов В.В. Логико-психологические основы использования компьютерных учебных средств в процессе обучения // Основы социально-генетической психологии. – М.; Воронеж, 1996. – С. 236-258.
7. Сумський В.І. Методика і теорія застосування ЕОМ у процесі вивчення фізики у педагогічних закладах: Монографія. – Вінниця: ВДПУ, 2003. – 380 с.

The article is devoted to the introduction of new and advanced technology training, including information and communication technology education in the teaching of teacher.

Key words: ICT training, computerization of education, information culture.

Отримано 04.10.2009

УДК 796.38

А. О. Федірко

*доцент, Кам'янець-Подільський національний університет
імені Івана Огієнка*

О. О. Алексєєв

*викладач, Кам'янець-Подільський національний університет
імені Івана Огієнка*

ХАРАКТЕРИСТИКА БІОМЕХАНІЧНОЇ СТРУКТУРИ ОСНОВНИХ ТЕХНІЧНИХ ДІЙ В НАСТІЛЬНОМУ ТЕНІСІ

Дана характеристика біомеханічної структури атакуючих технічних дій, які найчастіше використовуються гравцями в настільний теніс під час змагальної діяльності.

Ключові слова: біомеханічна структура, технічні дії, змагальна діяльність.

Актуальність. Будь-який спортивно-технічний результат є наслідком реалізації спортсменом тієї чи іншої техніки засобами технічних дій, які об'єктивно проявляються в характерних рухах і являють собою біомеханічний процес. Він виникає й протікає завдяки впорядкованому скороченню різних м'язових груп, що управляються нервовими імпульсами, які виробляє і координує ЦНС [8].

Прийнято вважати, що послідовність технічної підготовки спортсмена складається із біомеханічного аналізу ситуацій, що зустрічаються в змагальних умовах, формування пакета рухових теоретичних уяв й пакета рухових програм, адекватних змагальним умовам [1].

Отже, вияв біомеханічних закономірностей виконання технічних дій в настільному тенісі дозволяє сформувати уяву про загальні раціональні основи їх виконання, визначити сукупність ланок й ознак структури рухів. Це необхідно для визначення способу вирішення рухового завдання (послідовність прояву м'язових зусиль, головні моменти узгодження рухів у просторі й в часі), що дозволить розробити адекватні засоби технічної підготовки.

У свою чергу характер рухового завдання визначає біомеханічну структуру технічної дії. Знання біомеханічної структури технічної дії дозволяє тренеру визначити адекватні засоби технічної спрямованості для використання їх у навчально-тренувальному процесі. Отже, при розробці методики технічної підготовки, потрібно розглянути біомеханіку технічних дій в настільному тенісі, які найчастіше використовуються гравцями під час змагальної діяльності.

Мета і завдання дослідження – на основі теоретичного аналізу даних науково-методичної літератури, аналізу змагальної діяльності гравців високого класу виявити технічні прийоми, які використовуються ними найчастіше й дати характеристику їх біомеханічної структури.

Методи дослідження: теоретичний аналіз й узагальнення науково-методичної літератури, спостереження, методи математичної статистики.